

Parasha 26 Brit Hadashah

[Markus kapittel 7](#)

[Apostlenes gjerninger 5](#)

[Apostlenes gjerninger 10](#)

[Andre korinterne 6](#)

[Galaterne kapittel 2](#)

[Første Peter 1](#)

Markus

Kapittel 7

¹ Da samlet fariseerne og noen av de skriftlærde seg sammen om Ham. De var kommet fra Jerusalem. ² Da de så noen av disiplene Hans spise brød med urene, det vil si uvaskede hender, hadde de funnet noe å angripe. ³ For fariseerne og alle jøder spiser ikke uten at de vasker hendene sine med en håndfull vann, dette for å overholde forskriften fra de gamle. ⁴ Når de kommer fra torget, spiser de ikke uten at de vasker seg. Og det er også mange andre bud de har overtatt og holder, slik som det å vaske beger, øser, kobberkar og benker. ⁵ Da spurte fariseerne og de skriftlærde Ham: «Hvorfor følger ikke disiplene Dine forskriften fra de gamle, men spiser brød med uvaskede hender?» ⁶ Han svarte og sa til dem: «Rett profeterte Jesaja om dere hyklere, som det står skrevet: Dette folket ærer Meg med sine lepper, men deres hjerte er langt borte fra Meg. ⁷ Og forgjeves tilber de Meg, når de underviser menneskebud som om det var den rette lære. ⁸ For dere setter Elåhims⁴³⁰ bud til side og holder fast på menneskers forskrifter – slik som vasking av øser og beger, og mange andre slike ting gjør dere.» ⁹ Han sa til dem: «Altfor lettvint forkaster dere Elåhims bud, for at dere kan holde fast på deres egne forskrifter. ¹⁰ For Måshe⁴⁸⁷² sa: « Hedre din far og din mor,» og: « Den som forbanner far eller mor, skal sannelig dø.» ¹¹ Men dere sier: Hvis en mann sier til sin far eller mor: Det du har til gode av meg, er korban – det vil si: en gave til Elåhim – ¹² da tillater dere ham ikke lenger å gjøre noe for sin far eller sin mor. ¹³ Og dere setter Elåhims Ord ut av kraft ved de forskriftene dere har gitt videre. Og mange lignende skikker følger dere.» ¹⁴ Da Han hadde kalt hele folkemengden til seg, sa Han til dem: «Hør på Meg, alle sammen, og forstå: ¹⁵ Det er ingenting som kommer inn i et menneske utenfra, som kan gjøre ham uren. Men det som går ut av ham, er det som gjør mennesket urent. ¹⁶ Hvis noen har ører å høre med, la ham høre!» ¹⁷ Da Han var kommet inn i et hus og var borte fra folkemengden, kom Hans disipler og spurte Ham om lignelsen. ¹⁸ Så sa Han til dem: «Er også dere like uforstandige? Skjønner dere ikke at alt det som kommer inn i et menneske utenfra, ikke kan gjøre ham uren? ¹⁹ For det kommer ikke inn i hans hjerte, men går ned i hans mage, og det blir borte. Slik blir all mat rensset.» ²⁰ Og Han sa: «Det som kommer ut av mennesket, er det som gjør mennesket urent. ²¹ For innenfra, ut fra menneskenes hjerte, kommer onde tanker, ekteskapsbrudd,

hor, mord, ²² tyverier, griskhet, ondskap, svik, utukt, misunnelse, bespottelse, stolthet og dårskap. ²³ All denne ondskapen kommer innenfra og gjør mennesket urent.»

[Til toppen](#)

Apostlenes gjerninger

Kapittel 5

¹ Men en mann ved navn Chananyah²⁶⁰⁸ solgte også en eiendom, sammen med sin kone Shapirah. ² Han holdt tilbake en del av betalingen, og hans kone visste om det. Han kom med en del av summen og la den ved apostlenes føtter. ³ Men Kefa (Peter) sa: «Chananyah, hvorfor har Satan fylt ditt hjerte, så du kunne lyve for Den Hellige Ånd og holde tilbake en del av summen for landeiendommen? ⁴ Da du selv hadde den, var den ikke da din egen? Og etter at den var solgt, hadde du ikke rett til å bestemme over pengene for den? Hvorfor ga du denne gjerningen rom i ditt hjerte? Du har ikke løyet for mennesker, men for Elåhim.»

⁵ Da Chananyah hørte disse ord, falt han ned og utåndet. Da kom det stor frykt over alle dem som hørte dette. ⁶ Og de unge mennene reiste seg, svøpte ham inn og bar ham ut og begravde ham.

⁷ Omkring tre timer senere kom hans kone inn, uten å vite hva som hadde hendt. ⁸ Og Kefa spurte henne: «Si meg om dere solgte landeiendommen for så mye?» Hun sa: «Ja, for så mye.» ⁹ Da sa Kefa til henne: «Hvordan kan det ha seg at dere er blitt enige om å friste YHVHs³⁰⁶⁸ Ånd? Se, føttene til dem som har begravd din mann, er ved døren, og de skal bære deg ut.» ¹⁰ Da falt hun straks ned ved føttene hans og utåndet. Og de unge mennene kom inn og fant henne død. Så bar de henne ut og begravde henne ved siden av hennes ektemann. ¹¹ Da kom det stor frykt over hele menigheten og over alle som hørte dette.

[Til toppen](#)

Kapittel 10

¹ Det var en mann i Cæsarea som het Kornelius, en offiser i det som kaltes Det italienske regiment. ² Han var en Gudsfryktig mann og en som fryktet Elåhim med hele sitt hus. Han ga rikelig med barmhjertighetsgaver til folket, og han ba alltid til Elåhim. ³ Omkring den niende time på dagen så han klart i et syn en Elåhims engel som kom inn til ham og sa til ham: «Kornelius!» ⁴ Og da han fikk øye på ham, ble han redd og sa: «Hva er det, herre?» Så sa han til ham: «Dine bønner og dine barmhjertighetsgaver har steget opp som påminnelse for Elåhim. ⁵ Send nå noen menn til Joppe (Yafo / Jaffa) og få Simon med tilbake, han som er kalt Kefa (Peter). ⁶ Han bor hos garveren Simon, og huset hans er ved havet. Han skal fortelle deg hva du må gjøre.» ⁷ Og da engelen som talte til ham var dratt bort, kalte Kornelius på to av hustjenerne sine og en Gudsfryktig soldat av dem som hele tiden tjente ham. ⁸ Og da han hadde forklart alt dette for dem, sendte han dem til Joppe.

⁹ Dagen etter, mens de var på reise dit og nærmet seg byen, gikk Kefa opp på hustaket for å be. Det var omkring den sjettede time. ¹⁰ Da ble han sulten og ville spise. Men mens de stelte i stand, falt det en henrykkelse over ham, ¹¹ og han ser Himmelen åpnet, og en gjenstand som en stor duk, knyttet i de fire hjørnene, daler ned til ham og blir senket helt ned på jorden. ¹² I den var det alle slags firbeinte dyr som er på jorden, ville dyr, krypdyr og himmelens fugler. ¹³ Og en røst kom til ham: «Reis deg opp, Kefa! Slakt og spis!» ¹⁴ Men Kefa sa: «Slett ikke, Herre! For jeg har aldri spist noe vanhellig eller urent.» ¹⁵ Og en røst talte til ham igjen, for andre gang: «Det Elåhim har rensset, må ikke du kalle vanhellig.» ¹⁶ Dette skjedde tre ganger. Og så ble gjenstanden tatt opp til Himmelen igjen.

¹⁷ Mens Kefa var i villrede om hva som kunne være betydningen av dette synet han hadde sett, se, da hadde mennene som var sendt fra Kornelius, spurt seg fram til Simons hus, og de sto nå ved porten. ¹⁸ Og de ropte og spurte om Simon, med tilnavnet Kefa, bodde der. ¹⁹ Mens Kefa grunnet på synet, sa Ånden til ham: «Se, tre menn leter etter deg. ²⁰ Stå derfor opp, gå ned og gå med dem uten å tvile på noe av dette. For Jeg har sendt dem.»

²¹ Da gikk Kefa ned til mennene som var blitt sendt til ham fra Kornelius. Og han sa: «Se, jeg er den dere leter etter. Hva er grunnen til at dere er kommet hit?» ²² Og de sa: «Offiseren Kornelius er en rettferdig mann, en som frykter Elåhim og har godt rykte i hele det jødiske folk. Han fikk et Guddommelig budskap fra en hellig engel om at du skulle hentes til huset hans, så han kunne få høre ord fra deg.» ²³ Så inviterte han dem inn og ga dem husrom.

Neste dag dro Kefa av sted med dem, og noen av brødrene fra Joppe fulgte også med ham. ²⁴ Dagen etter kom de inn i Cæsarea. Kornelius ventet på dem, og han hadde kalt sammen slektningene og de nærmeste vennene sine. ²⁵ Da Kefa kom inn, møtte Kornelius ham og falt ned ved føttene hans og tilba. ²⁶ Men Kefa reiste ham opp og sa: «Stå opp! Jeg er selv bare et menneske.»

²⁷ Og mens han snakket med ham, gikk han inn og fant mange som var kommet sammen. ²⁸ Da sa han til dem: «Dere vet hvor lovstridig det er for en jødisk mann å ha samfunn med, eller å gå inn til, en som tilhører et annet folkeslag. Men Elåhim har vist meg at jeg ikke skulle kalle noe menneske vanhellig eller urent. ²⁹ Derfor kom jeg uten innvending så snart jeg ble tilkalt. Så nå spør jeg: Hva er grunnen til at du har sendt bud på meg?»

³⁰ Så sa Kornelius: «For fire dager siden fastet jeg, fram til denne timen. Og ved den niende time ba jeg i mitt hus. Og se, en mann sto foran meg i skinnende klær. ³¹ Og han sa: Kornelius, dine bønner er blitt hørt, og dine barmhjertighetsgaver blir husket hos Elåhim. ³² Send derfor bud til Joppe og be Simon komme hit, han med tilnavnet Kefa (Peter). Han bor i huset til garveren Simon, ved havet. Når han kommer, skal han tale til deg. ³³ Derfor sendte jeg straks bud på deg, og du har gjort vel i å komme. Nå er vi alle til stede framfor Elåhim, for å høre alt det som Elåhim har pålagt deg.»

³⁴ Da åpnet Kefa sin munn og sa: «I sannhet skjønner jeg at Elåhim ikke gjør forskjell på folk.

³⁵ Men i hvert folkeslag blir hver den som frykter Ham og gjør rettferdighet, tatt imot av Ham.

[Til toppen](#)

Andre korinterne

Kapittel 6

¹⁴ Dra ikke i fremmed åk med vantro! For hvilket fellesskap har rettferdighet med lovløshet? Og hvilket samfunn har lyset med mørket? ¹⁵ Og hvilken samklang er det mellom Messias og Belial? Eller hvilken delaktighet har en troende med en ikketroende? ¹⁶ Og hvilken enighet er det mellom Elåhims tempel og avguderer? For dere er Den levende Elåhims tempel. Som Elåhim har sagt: «Jeg vil bo hos dem og vandre iblant dem. Jeg vil være deres Elåhim, og de skal være Mitt folk.»

¹⁷ Derfor: Kom ut fra dem og vær atskilt, sier YHVH. Rør ikke det som er urent, så skal Jeg ta imot dere. ¹⁸ Og Jeg vil være Far for dere, og dere skal være Mine sønner og døtre, sier YHVH Tzevaåt.

Kapittel 7

¹ Derfor, mine kjære, da vi har disse løftene, så la oss rense oss fra all urenhet på kjøtt og ånd, og fullføre vår helliggjørelse i frykt for Elåhim.

[Til toppen](#)

Galaterne

Kapittel 2

¹¹ Da Kefa var kommet til Antiokia, motsa jeg ham rett opp i ansiktet, fordi det var grunn til å klandre ham. ¹² For før det kom noen fra Yaakov, pleide han å spise sammen med hedningefolkene. Men da de kom, trakk han seg tilbake og skilte seg fra dem av frykt for dem som var av omskjærelsen. ¹³ De andre jødene hyklet også sammen med ham, slik at til og med Barnabas ble revet med av hykleriet deres. ¹⁴ Men da jeg så at de ikke gikk rett fram etter evangeliets sannhet, sa jeg til Peter foran alle sammen: «Hvis du som er jøde, lever på hedensk vis og ikke på jødisk, hvorfor tvinger du da hedningene til å leve på jødisk vis? ¹⁵ Visst er vi av naturen jøder og ikke syndere av hedningefolk. ¹⁶ Men fordi vi vet at et menneske ikke blir rettferdiggjort av lovgjerninger, men bare ved tro på Yeshua haMasiyach, så trodde også vi på Yeshua haMashiyach, for at vi skulle bli rettferdiggjort ved tro på Messias, og ikke av lovgjerninger. For av lovgjerninger blir ikke noe menneske rettferdiggjort.

[Til toppen](#)

Første Peter

Kapittel 1

¹⁴ Som lydige barn skal dere ikke innrette dere etter de tidligere lystene, som dere før, i deres uvitenhet, levde i. ¹⁵ Men slik Han som kalte dere er hellig, skal også dere være hellige i all deres ferd, ¹⁶ for det er skrevet: Dere skal være hellige, for Jeg er hellig.

[Til toppen](#)